UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

10 päivänä joulukuuta 2009 *

Asiassa C-260/08,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 6.5.2008 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 18.6.2008, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Bundesfinanzdirektion West

vastaan

HEKO Industrieerzeugnisse GmbH,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues, joka hoitaa kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit P. Lindh, A. Rosas, U. Lõhmus (esittelevä tuomari) ja A. Ó Caoimh,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: J. Mazák,
kirjaaja: hallintovirkamies R. Şereş,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 9.7.2009 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– HEKO Industrieerzeugnisse GmbH, edustajanaan Rechtsanwalt T. Lieber,

– Kreikan hallitus, asiamiehinään G. Kanellopoulos, I. Bakopoulos ja M. Tassopoulou,

– Euroopan komissio, asiamiehinään R. Lyal ja B.-R. Killmann,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1; jäljempänä tullikoodeksi) 24 artiklan tulkintaa, kun määritetään tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 27.10.2005 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1719/2005 (EUVL L 286, s. 1), liitteessä I olevan yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 7312 kuuluvien tavaroiden alkuperää.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Bundesfinanzdirektion West (jäljempänä Bundesfinanzdirektion) ja HEKO Industrieerzeugnisse GmbH (jäljempänä HEKO) ja jossa on kyse teräsvaijereiden, jotka on valmistettu Pohjois-Koreassa Kiinasta peräisin olevista säikeislangoista, muun kuin etuuskohteluun oikeuttavan alkuperän määrittämisestä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Sopimus alkuperäsäännöistä

3 Euroopan unionin neuvosto hyväksyi Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22.12.1994 tekemällään päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1) Marrakeshissa 15.4.1994 allekirjoitettuun päätösasiakirjaan liitetyn sopimuksen alkuperäsäännöistä (WTO–GATT 1994) (EYVL 1994, L

336, s. 144). Sopimuksen tarkoituksena on yhdenmukaistaa alkuperäsäännöt, ja siinä määrätään työohjelmasta alkuperäsääntöjen yhdenmukaistamiseksi siirtymäkauden aikana.

4 Mainitun sopimuksen 2 artiklassa, jonka otsikko on ”Siirtymäkauden periaatteet”, säädetään seuraavaa:

”Siihen asti kun IV osassa oleva työohjelma alkuperäsääntöjen yhdenmukaistamiseksi on saatettu päätökseen, jäsenet varmistavat, että

a) niiden antaessa yleisesti sovellettavia hallinnollisia päätöksiä täytettävät vaatimukset määritellään selkeästi. Erityisesti

i) tapauksissa, joissa sovelletaan nimikkeen muutosperustetta, kyseisessä alkuperäsäännössä kaikkine poikkeuksineen on selkeästi eriteltävä tullitariffinimikkeistön alanimikkeet tai nimikkeet, joita sääntö koskee;

– –”

Yhteisön tullisäännöstö

5 Tullikoodeksin 24 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tavara, jonka tuottamiseen on osallistunut kaksi tai useampia maita, on peräisin siitä maasta, jossa sille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu valmistus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai edustaa merkittävää valmistusastetta.”

6 Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1; jäljempänä soveltamisasetus) IV osaston I luku, jonka otsikko on ”Muu kuin tullietuuskohteluun oikeuttava alkuperä”, sisältää 35–40 artiklan.

7 Soveltamisasetuksen 35 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämän luvun säännöksissä täsmennetään toisaalta yhdistetyn nimikkeistön XI jakson tekstiiliaineille ja tekstiilitavaroille ja toisaalta tietyille muille tuotteille kuin tekstiiliaineille ja tekstiilitavaroille suoritettava valmistus tai käsittely, jonka katsotaan täyttävän [tulli]koodeksin 24 artiklan edellytykset, ja joka antaa kyseisille tuotteille sen maan alkuperän, jossa valmistus tai käsittely on suoritettu.

_ _”

8 Tämän asetuksen 39 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Liitteessä 11 lueteltujen valmiiden tuotteiden osalta pidetään mainitussa liitteessä olevassa 3 sarakkeessa lueteltua valmistusta tai käsittelyä [tulli]koodeksin 24 artiklan mukaisesti alkuperäaseman antavana valmistuksena tai käsittelynä.

– –”

9 Yhdistetyn nimikkeistön nimikettä 7312, johon kuuluvat ”säikeislanka, köysi, kaapeli, punottu nauha, silmukat ja niiden kaltaiset tavarat, rautaa tai terästä, ilman sähköeristystä”, ei ole mainittu soveltamisasetuksen liitteessä 11.

Pääasia ja ennakkoratkaisupyyntö

10 HEKO pyysi toukokuussa 2005 Bundesfinanzdirektionilta sitovia alkuperätietoja erityyppisille teräsvaijereille, jotka kuuluvat yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 7312 ja jotka on valmistettu Pohjois-Koreassa Kiinasta peräisin olevista säikeislangoista, jotka myös kuuluvat yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 7312.

11 Asiakirjoista ilmenee, että kun näitä vaijereita valmistetaan, useista langoista muodostuvat säikeislangat yhdistetään toisiinsa kiertämällä niitä kaapelin tekoa varten suunnitelluilla koneilla tätä tarkoitusta varten varustetussa tehtaassa Pohjois-Koreassa. Tehtaassa teräsvaijereita muun muassa leikataan, yhdistetään, puristetaan, kyllästetään, litistetään, sidotaan yhteen ja/tai päällystetään niiden tulevan käyttötarkoituksen mukaan.

12 Bundesfinanzdirektion antoi 11.1.2006 viisi alkuperätietoa, joiden mukaan teräsvaijereiden alkuperämaaksi nimettiin Kiinan kansantasavalta sillä perusteella, että koska tullinimike ei muutu, Pohjois-Koreassa tehty säikeislankojen punonta teräsvaijereiden valmistamiseksi ei ole tullikoodeksin 24 artiklassa tarkoitettu merkittävä käsittely tai valmistus.

13 Kantansa tukemiseksi Bundesfinanzdirektion nojautui sääntöihin, joita kutsutaan luettelosäännöiksi, jotka Euroopan komissio on laatinut tarkoituksenaan täsmentää tullikoodeksin 24 artiklassa esiintyviä käsitteitä ja jotka löytyvät sen internetsivuilta. Mainituista säännöistä ilmenee, että yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 7312 kuuluvien tavaroiden merkittävä valmistus tai käsittely voidaan katsoa tehdyksi vain, jos niiden tullinimike muuttuu.

14 HEKO nosti Bundesfinanzdirektionin päätöksistä kumoamiskanteen Finanzgericht Düsseldorfissa. Toukokuussa 2007 antamallaan tuomiolla tämä tuomioistuin kumosi riidanalaiset sitovat alkuperätiedot ja määräsi Bundesfinanzdirektionin antamaan alkuperätiedot, joissa Korean demokraattinen kansantasavalta ilmoitetaan teräsvaijereiden alkuperämaaksi. Mainitun tuomioistuimen mukaan luettelosäännöt eivät nimittäin ole yhteensoveltuvia unionin oikeuskäytännön kanssa eikä kyse ole myöskään sitovasta unionin säädöksestä.

15 Bundesfinanzdirektion teki tästä tuomiosta Revision-valituksen ennakkoratkaisupyynnön esittäneelle tuomioistuimelle ja väitti, että vaikka luettelosäännöillä ei olekaan sitovia oikeusvaikutuksia, niissä kuitenkin tietyllä tavalla ohjataan tullikoodeksin 24 artiklan tulkintaa.

16 Tässä tilanteessa Bundesfinanzhof päätti lykätä ratkaisun antamista asiassa ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Tarkoitetaanko yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 7312 kuuluvien tavaroiden muun kuin etuuskohteluun oikeuttavan alkuperän antavalla merkittävällä valmistuksella tai käsittelyllä vain sellaista valmistusta tai käsittelyä, jonka seurauksena syntynyt tuote on luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön eri nimikkeeseen?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

17 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin kysyy etenkin, onko tullikoodeksin 24 artiklaan sisältyvää käsitettä ”merkittävä valmistus tai käsittely” tulkittava siten, että yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 7312 luokiteltujen tavaroiden osalta tämä käsite kattaa vain sellaisen valmistuksen tai käsittelyn, jonka seurauksena syntynyt tuote on luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön eri nimikkeeseen.

18 Aluksi HEIKO katsoo luettelosääntöjen sovellettavuuden osalta yleensä, etteivät ne ole velvoittavia, koska niitä ei ole julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, eivätkä ne voi sitoa jäsenvaltioiden tuomioistuimia.

19 Myöskään komissio ei katso näitä luettelosääntöjä, joiden sisällöstä on sen mukaan sovittu jäsenvaltioiden edustajien kanssa tullikoodeksikomiteassa, sitoviksi. Komissio neuvoo kuitenkin ottamaan ne huomioon, jotta varmistetaan se, että unionin tullilainsäädännön soveltaminen on sopusoinnussa Euroopan yhteisön maailman kauppajärjestön (WTO) puitteissa tekemien sopimusten kanssa. Luettelosäännöissä esitetään nimittäin konkreettiset perusteet alkuperäsäännöistä tehdyn sopimuksen

2 artiklan, jonka mukaan yleisesti sovellettavia hallinnollisia päätöksiä tehtäessä asetettavat vaatimukset on määriteltävä selkeästi, mukaisten vaatimusten täyttämiseksi.

20 Tältä osin on todettava, että vaikka komission laatimissa luettelosäännöissä edistetään tavaroiden muun kuin etuuskohteluun oikeuttavan alkuperän määrittelyä, näillä säännöillä ei ole sitovaa oikeudellista vaikutusta.

21 Näin ollen näiden sääntöjen on oltava sisällöltään alkuperäsäännösten, kuten tullikoodeksin 24 artiklan, mukaisia, eikä niillä voida muuttaa kyseisten säännösten soveltamisalaa (ks. vastaavasti yhdistetyn nimikkeistön selittävien huomautusten osalta asia C-311/04, Algemene Scheeps Agentuur Dordrecht, tuomio 12.1.2006, Kok., s. I-609, 28 kohta ja asia C-376/07, Kamino International Logistics, tuomio 19.2.2009, Kok., s. I-1167, 48 kohta).

22 On lisättävä, että vaikka merkityksellisiä johdetun oikeuden säädöksiä on tulkittava WTO:n puitteissa tehtyjen sopimusten mukaisesti (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-300/98 ja C-392/98, Dior ym., tuomio 14.12.2000, Kok., s. I-11307, 47 kohta ja asia C-245/02, Anheuser-Busch, tuomio 16.11.2004, Kok., s. I-10989, 55 kohta), on kuitenkin niin, että sopimuksessa alkuperäsäännöistä määrätään tällä hetkellä vain työohjelmasta alkuperäsääntöjen yhdenmukaistamiseksi siirtymäkauden aikana. Koska tämä sopimus ei tarkoita täyttä yhdenmukaistamista, WTO:n jäsenillä on harkintavaltaa alkuperäsääntöjen muuttamisen osalta. Tältä osin WTO:n paneelin 20.6.2003 antaman raportin (Yhdysvallat) – tekstiilejä ja vaatteita koskevat alkuperäsäännöt (DS243) 6.23 ja 6.24 kohdasta ilmenee, että WTO:n jäsenet voivat vapaasti määritellä alkuperää koskevat perusteet, muuttaa näitä perusteita ajan kuluessa tai soveltaa eri perusteita eri tavaroihin.

23 Näistä toteamuksista ilmenee, että jäsenvaltioiden tuomioistuimet voivat tullikoodeksin 24 artiklaa tulkitessaan tukeutua luettelosäännöissä johtuviin perusteisiin, kunhan se ei johda tämän artiklan muuttamiseen.

24 HEKO väittää erityisesti tullikoodeksin 24 artiklan käsitteen ”merkittävä valmistus tai käsittely” tulkinnasta yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 7312 kuuluvien tavaroiden osalta, että luettelosäännöistä johtuva tullinimikkeen muuttumiseen perustuva peruste ei ole tämän artiklan mukainen, koska tämä peruste ei perustu objektiiviseen ja tosiasialliseen eroon lähtötuotteen ja valmistetun tuotteen välillä ja koska peruste ei liity olennaisesti kunkin tuotteen erityisiin aineellisiin ominaisuuksiin.

25 Kreikan hallitus ja komissio katsovat sitä vastoin, että yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 7312 kuuluvien tavaroiden osalta viimeinen merkittävä alkuperäaseman antava valmistus tai käsittely tarkoittaa sitä, että tullinimike muuttuu. Tullinimikkeen muuttumiseen perustuva peruste mahdollistaa yhtäältä tullikoodeksin 24 artiklan yhdenmukaisen soveltamisen unionin tullialueella ja toisaalta vaijereiden tuotannossa suoritettavien valmistuksen tai käsittelyn teknisten vaiheiden huomioon ottamisen. Tältä osin komissio lisää, että teräksisten säikeislankojen valmistus teräsvaijereiksi ei aiheuta lähtötuotteen laadullista muuttumista ja että se on vain kokoamistoimi, joka ei anna näille tavaroille alkuperäasemaa. Sitä vastoin teräsvaijereiden valmistaminen teräslangasta aiheuttaisi tullinimikkeen muuttumisen ja antaisi vastaavasti näille tavaroille uuden alkuperäaseman.

26 Tätä näkemystä ei voida hyväksyä.

27 Tullikoodeksin 24 artiklan sanamuodosta nimittäin seuraa, että kun tavaran tuotanto tapahtuu useissa maissa, tavaran katsotaan olevan peräisin maasta, jossa sille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu valmistus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai edustaa merkittävää valmistusastetta.

28 Tavaran alkuperän käsitteen yhteisestä määritelmästä 27.6.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 802/68 (EYVL L 148, s. 1) 5 artiklan, jota sovellettiin ennen tullikoodeksin 24 artiklan voimaantuloa mutta jonka sanamuoto on sama, tulkintaa koskevasta oikeuskäytännöstä ilmenee, että viimeinen valmistus tai käsittely on ”merkittävä” tässä säännöksessä tarkoitetulla tavalla vain, jos sen tuloksena olevalla tuotteella on erityisiä ominaisuuksia ja erityinen koostumus, joita sillä ei ollut ennen tätä valmistusta tai käsittelyä. Jos nämä toimet vaikuttavat tuotteen ulkoiseen muotoon sen käytön kannalta merkityksellisellä tavalla mutta eivät johda sen ominaisuuksien huomattavaan laadulliseen muuttumiseen, ne eivät voi olla ratkaisevia mainitun tuotteen alkuperän kannalta (asia 49/76, Gesellschaft für Überseehandel, tuomio 26.1.1977, Kok., s. 41, 6 kohta ja asia 93/83, Zentrag, tuomio 23.2.1984, Kok., s. 1095, 13 kohta).

29 Tästä oikeuskäytännöstä ilmenee myös, ettei ole riittävää tutkia perusteita, joilla tavaroiden alkuperä määritellään valmistettujen tavaroiden tariffiluokittelussa, koska yhteinen tullitariffi on luotu sen omien tarpeiden mukaisesti eikä tavaroiden alkuperän määrittämiseksi. Tavaroiden alkuperän määrittämisen on sitä vastoin perustuttava objektiiviseen ja todelliseen eroon lähtötuotteen ja valmistetun tuotteen välillä ja liityttävä olennaisesti kunkin tuotteen erityisiin aineellisiin ominaisuuksiin (ks. em. asia Gesellschaft für Überseehandel, tuomion 5 kohta ja asia 162/82, Cousin ym., tuomio 23.3.1983, Kok., s. 1101, 16 kohta).

30 Lisäksi oikeuskäytännössä on jo katsottu sen kysymyksen osalta, tarkoittaako eri osien kokoamistoimenpide merkittävää valmistusta tai käsittelyä, että on olemassa tilanteita, joissa on mahdollista, että tarkastelu teknisluonteisten arviointiperusteiden perusteella ei ole ratkaiseva tavaran alkuperän määrittämisessä ja että näissä tapauksissa on toissijaisesti otettava huomioon muita arviointiperusteita (ks. vastaavasti asia C-26/88, Brother International, tuomio 13.12.1989, Kok., s. 4253, 20 kohta; yhdistetyt asiat C-447/05 ja C-448/05, Thomson ja Vestel France, tuomio 8.3.2007, Kok., s. I-2049, 27 kohta sekä asia C-372/06, Asda Stores, tuomio 13.12.2007, Kok., s. I-11223, 37 kohta).

31 Oikeuskäytännössä on myös hyväksytty turvautuminen arvonlisäyksen kaltaiseen selvään ja objektiiviseen arviointiperusteeseen, jonka perusteella rakenteeltaan

monimutkaisten tavaroiden osalta voidaan osoittaa, millainen on merkittävä valmistus, joka antaa niille alkuperäaseman (ks. mm. em. asia Thomson ja Vestel France, tuomion 39 kohta).

32 Esillä olevassa asiassa on tarkasteltava, onko se, että nimikkeeseen 7312 kuuluvien tavaroiden alkuperän määrittämiseksi sovelletaan yhtä ainoaa perustetta, eli tullinimikkeen muuttumista, tämän tuomion 28 ja 29 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaista ja voidaanko tämän perusteen nojalla joka tapauksessa todeta, tarkoittaako teräsvaijereiden valmistus säikeislangoista tullikoodeksin 24 artiklassa tarkoitettua merkittävää valmistusta tai käsittelyä.

33 Tältä osin on todettava, että tullinimikkeen muuttumiseen perustuva peruste ei perustu objektiiviseen ja todelliseen eroon lähtötuotteen eli teräksisen säikeislangan ja valmistetun tuotteen eli teräsvaijerien välillä eikä liity kunkin tuotteen erityisiin aineellisiin ominaisuuksiin eikä siinä myöskään oteta huomioon erityistä valmistusta tai käsittelyä, joka on johtanut uuden tuotteen tuottamiseen.

34 Unionin tuomioistuin on tosin jo katsonut, että ei ole asetuksen N:o 802/68 5 artiklan vastaista, että komissio tukeutuu erityisen valmistuksen tai käsittelyn abstraktien käsitteiden täsmentämiseksi järjestelmään, jossa tavaran tullinimikkeen muuttuminen on perussääntö, jota täydennetään ja korjataan täydentävillä luetteloilla, joissa otetaan huomioon valmistuksen tai käsittelyn erityispiirteet (ks. em. asia Cousin ym., tuomion 17 kohta).

35 Vaikka pitääkin paikkansa, että tavaran valmistustoimesta seurannut tullinimikkeen muuttuminen on osoitus sen valmistuksen tai käsittelyn merkittävyydestä, valmistus tai käsittely voi silti olla merkittävä, vaikka nimike ei muuttuisi. Kuten komissio itse myöntää, tullinimikkeen muuttumiseen perustuva peruste, joka vahvistetaan luettelosäännöissä, kattaa suuren osan tilanteita, mutta sen pohjalta ei voida tunnistaa kaikkia

tilanteita, joissa tavaran valmistus tai käsittely on merkittävä. Näin ollen on otettava huomioon muita perusteita sen määrittämiseksi, täyttyvätkö tullikoodeksin 24 artiklassa säädetyt edellytykset.

36 Näin ollen se, että kun tulkittaessa tullikoodeksin 24 artiklaan sisältyvää käsitettä ”merkittävä valmistus tai käsittely” yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 7312 kuuluvien tavaroiden osalta otetaan huomioon pelkästään tullinimikkeen muuttumiseen perustuva peruste eikä viitata lainkaan näiden tavaroiden erityiseen valmistukseen tai käsittelyyn, on omiaan rajoittamaan mainitun artiklan soveltamisalaa.

37 Edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 7312 luokiteltujen tavaroiden osalta tullikoodeksin 24 artiklassa tarkoitettu merkittävä valmistus tai käsittely ei välttämättä kata ainoastaan sellaista valmistusta tai käsittelyä, jonka seurauksena tällaisen toimenpiteen kohteena olleet tavarat luokitellaan toiseen yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen, vaan se voi kattaa myös sellaisen valmistuksen ja käsittelyn, joka johtaa, vaikka nimike ei muutu, sellaisen tavaran luomiseen, jolla on omia erityisiä ominaisuuksia ja oma erityinen koostumus, joita tavaralla ei ollut ennen toimenpidettä.

Oikeudenkäyntikulut

38 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (entinen kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87, sellaisena kuin se on muutettuna 27.10.2005 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1719/2005, liitteessä I olevan yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 7312 luokiteltujen tavaroiden osalta yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 24 artiklassa tarkoitettu merkittävä valmistus tai käsittely ei välttämättä kata ainoastaan sellaista valmistusta tai käsittelyä, jonka seurauksena tällaisen toimenpiteen kohteena olleet tavarat luokitellaan toiseen yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen, vaan se voi kattaa myös sellaisen valmistuksen ja käsittelyn, joka johtaa, vaikka nimike ei muutu, sellaisen tavaran luomiseen, jolla on omia erityisiä ominaisuuksia ja oma erityinen koostumus, joita tavaralla ei ollut ennen toimenpidettä.

Allekirjoitukset